

[Christmas Møller.]

kan paa mit Partis Vegne, uden at vi behøver derom at have nogen Drøftelse, sige, at vi naturligvis vil afvise den. Den indeholder overfor Tidens Vanskeligheder i Øjeblikket og overfor den almindelige økonomiske Politik paa længere Sigt saadanne Urimeligheder, saadanne bolschevnikiske og kommunistiske Tanker, at jeg udmærket godt forstaar, at man under Behandlingen af et kommunistisk Forslag har stillet den. Vi stemmer imod.

Finansministeren (H. P. Hansen): Regeringen kan ikke modtage den Dagsorden, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har stillet. Det forekommer os, at Tidens Vanskeligheder er af den Art, at det er nødvendigt, at baade Rigsdagen og Regeringen drøfter disse Spørgsmaal. Man kan ikke afvise enhver Forhandling ved at vedtage en saadan Dagsorden, og derfor maa jeg anmode Tingets ærede Medlemmer om at stemme imod den. Med Hensyn til den videre Debat angaaende det foreliggende Forslag skal jeg vente, til Dagsordenen er forkastet.

Aksel Larsen: Jeg bliver nødt til at bekende min forholdsvis Uvidenhed om, hvorledes denne Sag skal behandles. Jeg har nu hørt, at Ministeren siger, at naar denne Dagsorden er forkastet, kan vi vende tilbage til det af os stillede Forslag. Hvis den Opfattelse er rigtig, vil jeg naturligvis kun tale om Dagsordenen. (*Christmas Møller:* Den er forkert!). I saa Fald er Dagsordenen forkert formet, for i Paastanden paa Overgang til Dagsordenen staar der kun, at man skal gaa over til Dagsordenen, der staar ikke: gaa over til næste Sag paa Dagsordenen. Under saadanne Omstændigheder skulde det altsaa være muligt saa at sige at komme tilbage til det, Debatten indleedes med.

Denne Dagsorden fra Retsforbundet — ja, jeg kommer i den ubehagelige Situation, at jeg, saavel hvad Argumenter som hvad Afstemningen angaar, kommer i Sæk saavel med de Konservative som med Regeringen, for jeg er af nøjagtig samme Mening som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Retsforbundet stiller denne Dagsorden paa et saa tidligt Tidspunkt af Debatten for at slippe for at tage Stilling til vort Forslag; Retsforbundet nærer en panisk Skræk for at blive stillet overfor konkrete Forholdsregler og ønsker at kunne udtale sig i ualmindelige og taagede Vendinger om Problemet Grundskyld. Det kunde være

udmærket, hvis der blev Lejlighed til en indgaaende Diskussion om de Teorier, som ligger til Grund for Retsforbundets Dagsorden, men det er unægtelig lidt vanskeligt under disse Former at gaa tilstrækkeligt ind paa det. Afgjort er det, at vi vil stemme imod Retsforbundets Dagsorden, ikke alene fordi den altsaa er et Forsøg paa at slippe udenom et vanskeligt Problem, men ogsaa fordi vi er fuldkommen uenige i de Synspunkter, der ligger til Grund for Dagsordenen, fordi vi er absolutte Modstandere af de Grundskyldsteorier. Retsforbundet gør sig til Talsmand for, fordi vi i Tilfælde af, at Forslag fra Retsforbundet om Grundskyld kom til Afstemning, absolut maatte stemme imod dem. Vi er ikke saa naive, at vi forestiller os, at man ved en Beslutning i dette Ting kan afskaffe Kapitalismens Grundlag, og derfor er vort Forslag ikke af en saadan Art, bortset fra, at vi ikke kan anse den Beskatningsform, som Grundskyldsforslaget alligevel er et Udtryk for, for at have noget som helst med Retfærdighed at gøre.

Hvad angaar de Bemærkninger, der er fremsat om skattepolitiske Principper, om dette med at tage fra den ene og give til den anden o. s. v. — ja, jeg har ikke konkrete Eksempler ved Haanden, men jeg skulde tage meget fejl, om man ikke kunde finde Ting i Retsforbundets Rigsdagspraksis, som stiller dem i samme Situation. Det er rigtigt, at det Forslag, vi her har stillet, kan betegnes som et godt socialdemokratisk Forslag; det er i hvert Fald, som den højt-ærede Finansminister gjorde opmærksom paa, en praktisk talt nøjagtig Afskrift af et i sin Tid af Socialdemokratiet stillet Forslag, men derfor tror jeg jo ikke paa Glæden over at se det fremsat her, og under ingen Omstændigheder kan det betragtes som en Anerkendelse af den socialdemokratiske Skattepolitik eller den socialdemokratiske Politik overhovedet. I den Henseende udtrykte Finansministeren sig forbavsende korrekt, formodentlig uden selv at forstaa Rækkevidden af det, idet han sagde: Forslaget er en Anerkendelse af den Skattepolitik, Socialdemokratiet har været inde paa. Fuldkommen rigtigt! det er en Anerkendelse af den Politik, Socialdemokratiet har forladt. For det er jo ikke nok at sige: vi har selv stillet det Forslag for 9 Aar siden! Men hvorledes har Socialdemokratiets praktiske Skattepolitik været siden da? Praktisk talt kun den indirekte Beskatnings Vej, og ikke anden Vej for Beskatning har man kendt, og det er den, vi vender os imod, det er den, vi har vendt os imod ude paa